

NORGES HØYESTERETT

Den 21. mai 2019 ble det av Høyesteretts ankeutvalg med dommerne Ringnes, Falch og Høgetveit Berg i

HR-2019-964-U, (sak nr. 19-055487STR-HRET), straffesak, anke over beslutning:

A (advokat Jurgita Zajanckauskaite)

mot

Påtalemyndigheten (statsadvokat Rudolf Martin Christoffersen)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens beslutning om å nekte en anke fremmet etter straffeprosessloven § 321 andre ledd første setning.
- (2) Ved Bergen tingretts dom 30. november 2018 ble A dømt til fengsel i ett år og sju måneder for overtredelse av straffeloven § 322, jf. § 321. Han ble i tillegg dømt til å betale sakskostnader til det offentlige. A ble frifunnet for deler av tiltalen.
- (3) A anket over bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet for det forhold han ble dømt for, subsidiært straffutmålingen. Ved Gulating lagmannsretts beslutning 6. februar 2019 ble anken nektet fremmet, jf. straffeprosessloven § 321 andre ledd første setning.
- (4) A har anket lagmannsrettens beslutning. Av anken 19. februar 2019 og forsvarerens oversendelsesbrev 27. februar 2019 fremgår at anken gjelder straffutmålingen, uten at dette er nærmere begrunnet.
- (5) Av forsvarerens støtteskriv 20. mars 2019 fremgår at anken gjelder saksbehandlingen, subsidiært straffutmålingen. Det anføres der at lagmannsrettens begrunnelse er standardpreget og ikke viser at anførselene i anken er vurdert.
- (6) *Påtalemyndigheten* har anført at lagmannsretten har gitt en tilstrekkelig begrunnelse for ankenektelsen.
- (7) Partene ble i Høyesteretts brev 10. mai 2019 bedt om å uttale seg til spørsmålet om anken over saksbehandlingen er inngitt for sent, og i så fall om den skal avvises eller ikke.
- (8) Forsvarer har gitt uttrykk for at den opprinnelige angivelsen av ankegrunn skyldes en misforståelse fra hennes side. Tiltalte bør ikke bli skadelidende som følge av feil begått av

forsvarer. Påtalemyndigheten har påstått anken over saksbehandlingen avvist som for sent fremsatt.

- (9) *Høyesteretts ankeutvalg* har kompetanse til å prøve lagmannsrettens saksbehandling, jf. straffeprosessloven § 321 sjette ledd.
- (10) Når det etter ankefristens utløp påberopes en ny ankegrunn, regnes det som en ny anke, se for eksempel Rt-2012-639. Støtteskrivet 20. mars 2019, hvor det ble anket over lagmannsrettens saksbehandling, er inngitt etter ankefristens utløp. Etter straffeprosessloven § 318 første ledd bokstav a skal en anke som er for sent fremsatt, ikke avvises dersom oversittelsen ikke bør legges den ankende part til last. Bestemmelsen gjelder tilsvarende ved anke over kjennelser og beslutninger, jf. straffeprosessloven § 379 første ledd og HR-2011-617-U avsnitt 21. Høyesteretts ankeutvalg finner at oversittelsen etter omstendighetene ikke bør legges den ankende part til last. Saksbehandlingsanken tas derfor til behandling.
- (11) Beslutning om å nekte en anke fremmet etter straffeprosessloven § 321 annet ledd skal være begrunnet, jf. § 321 femte ledd tredje punktum. Begrunnelsen skal vise at lagmannsretten har foretatt en reell overprøving av tingrettens dom på bakgrunn av det som er anført i anken, jf. Rt-2008-1764 avsnitt 104 til 109. Det må fremgå at de feil som er påberopt ved tingrettens avgjørelse er oppfattet, og hvorfor det er klart at anken ikke vil føre frem, jf. HR-2017-373-U avsnitt 9. Det kreves ikke at samtlige detaljer i anken er kommentert, jf. HR-2016-2527-U avsnitt 11 og HR-2016-1351-U avsnitt 21. Vanligvis kan begrunnelsen gjøres summarisk, men den må vise hvorfor det er klart at anken ikke vil føre frem. Generelle og standardpregede begrunnelser er ofte blitt underkjent, jf. Rt-2011-1537 med henvisning til tidligere praksis.
- (12) Lagmannsretten har innledningsvis gjengitt tiltaltes anførsler. Gjengivelsen viser at anførselene er oppfattet. Deretter begrunner lagmannsretten hvorfor *bevisanken* nektes fremmet slik:
- «Tingrettens bevisresultat bygger på en samlet vurdering av hele bevisbildet, og hvor førsteinstansen grundig har drøftet de enkeltstående momenter som tiltalte beskriver i anken. Lagmannsretten, som kan slutte seg til tingrettens konkrete bevisvurdering, kan for sin del ikke se at den samlede bevisvurdering som tingretten har foretatt, er uforsvarlig eller at sentrale sider ved bevisbildet, herunder tingrettens gjennomgang av de objektive og subjektive straffbarhetsvilkår, står uforklart.»**
- (13) Det fremgår at lagmannsretten er oppmerksom på at tingrettens dom bygger på en samlet vurdering av flere bevis. Videre fremgår at lagmannsretten «slutte[r] seg til» denne bevisvurderingen. Det er imidlertid ikke gitt noen nærmere begrunnelse for hvorfor det er klart at bevisanken ikke vil føre frem. Videre fremgår det at lagmannsretten ikke kan se at tingrettens bevisvurdering er «uforsvarlig» eller at sentrale sider «står uforklart». Disse formuleringene peker isolert sett i retning av en overprøving av tingrettens saksbehandling, noe som i høyden kan være et støtteargument for at bevisanken klart ikke vil føre frem.
- (14) Ankeutvalget er av den oppfatning at begrunnelsen samlet sett ikke er tilstrekkelig. Ved alene å bruke relativt standardpregete formuleringer viser ikke lagmannsretten at den har gjort en reell overprøving av tingrettens dom.
- (15) Lagmannsrettens avgjørelse må derfor oppheves.

- (16) Tiltaltes anke over straffutmålingen må avvises da Høyesterett ikke har kompetanse til å behandle den.
- (17) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G

1. Anken over straffutmålingen avvises.
2. Lagmannsrettens beslutning 6. februar 2019 oppheves.

Ingvald Falch
(sign.)

Arne Ringnes
(sign.)

Borgar Høgetveit Berg
(sign.)